Sõnnest lõpeb, et pio Rumõ kogjo
mõnnõ valla sõnna, mõis pärast
sõnna kõdo põrgun teanu, ogo
selleest kos kogjo õnnõ vedõ ade
andan, mõis pollalt võidõga sõen
pial lõigan, ogo mitke vet mõlle
õ õe lõigann, seevõd mel sün mõ
pial valles. —

Mitte inimest, kelle kõrt minu jo
kõnno üle selettust olen küsinnd, ütl
levad: „Siin mõisa lähtidel on prooge
vel pisu kõnd, pedo minno Tõrvaste kõgg
ul mitte kõrdo olen nõinud.“

Tõrvaste mõisas,
25/XI. — 91.

Ärnst Lahe
H. Rosenson.

(54). Tõrvaste mõisa Ristimõe vanna-
pogan. /Tõrvaste mudem./

saadud 18/XII 91.

Nimetud Ristimõe om omä nä-
me sellest saanu, et ko mõt-
mõnda on ehitet. — Kun ko mi
ehitet, seda ei mõõtu mannk kes-
nigi. — Ristimõe seinä mõisast
ümbre vanka mõõd kongel, Pisa-
silla poole minno, mõnte pöi
sundtee poolen, kõnnis kõrge
katusega pääl.

Wanalodsal kuulus vanna-pogan
elanu, kelle üle Tõrvaste
vanna-pogano" kõlalis kõnnet. —
"Sinnä tõmmu siest migunät sõal,
et kennigi ei ole kohtin nähen
mõnnõ magada. Ütskõrd ei
ko nägu kus kõnlan, kõnn kõ
jõlle nägu kõss nõnguu, ja mõõ
ni kõrd kõnka müüi mõõgin. —
Sie Ristimõe vanna-pogan olle
ei mõõl seitsmest kõrd. —
Ütskõrd tulle üsko mies linnast,
olle pool Ristimõkte tulle kennäle
kõnn „sokka-poisi-kest" vanka ja
kõnnu kenna õõsi pääle,
sõdsin tõdi obest, et kõik üsko